

عنوان مقاله:

بررسی بازنویسی در ادبیات کودک با نگاهی به بازنویسی داستان بیژن و منیژه شاهنامه

محل انتشار:

سومین همایش بین المللی زبان و ادبیات فارسی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

فاطمه آتش پنجه - دانشجوی کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه علامه طباطبایی ایران

خلاصه مقاله:

بازنویسی و ساده سازی متون کهن فارسی که از دیرباز مورد توجه نویسندگان بوده، در دهه های اخیر رشد چشم گیری داشته این بازنویسی به دو صورت بازنویسی ساده و بازنویسی خلاق همراه است نوع دیگری از بازنویسی هم وجود دارد، با عنوان بازنویسی همراه با بازآفرینی، که نویسنده در آن موضوع را تغییر داده و یا آن را با ساختاری نو بازنویسی می کند. بازنویسی برای گروه های سنی مختلف کودکان و نوجوانان اهمیت فراوانی دارد. این کار باعث آشنا شدن کودکان و نوجوانان، با فرهنگ، آداب و رسوم، تمدن مفاخر ملی و گذشته ی ادبی این سرزمین می شود. یکی از این متون که از نظر فرهنگ و تمدن برای یک ایرانی از جمله ی افتخارات است شاهنامه ی فردوسی است. که در این پژوهش حاضر تاکید بر داستان بیژن و منیژه و بازنویسی های انجام شده از این داستان است که در ابتدا بازنویسی های انجام شده از این داستان ها تا حد امکان جمع آوری و در جدولی ارائه شده است و در ادامه به بررسی چند داستان از نظر نوع بازنویسی انجام شده، بازنویسی ساده یا بازنویسی خلاق، پیرنگ داستان ها نسبت به متن داستان اصلی و اینکه محتوا و مضمون در متن بازنویسی شده رعایت شده اند یا خیر در مقایسه با متن اصلی پرداخته شده است.

کلمات کلیدی:

بازنویسی، متون کهن، شاهنامه، بیژن و منیژه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1001061>

